

JURAMENTUM

Præstitum a PETRO abbate Classensi Sancti Apollinaris GERBERTO archiepiscopo Ravennali

(Anno 998, 30 Novembris.)

(Annal. Camaldul., tom .pag. 147, ex authentico archivi Classensis.)

Exemplum instrumenti, cujus tenor talis est :
 In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, anno, Deo propitio, pontificatus domni Gregorii quinti et universalis papæ in apostolica sacratissima beati Petri apostoli sede tertio, atque imperante domno Ottone tertio juniore anno tertio, die tricesimo mensis Novembris, indictione decima, Ravennæ.
 Pastoralis ac pontificis domni et sanctissimi et beatissimi Gerberti archiepiscopi sanctæ Ravennatis Ecclesiæ, et investor meo providentia atque respectio, qui licet mihi indigno famulo tuo, nullis suffragantibus meritis, suæ laudis suæque pietatis clementia, sicut et omnibus subjectis suis, mihi largiflua suæ misericordiæ viscera clementer impendere, respirante illi divina virtute, dignatus est super me affluentem suæ pietatis misericordiæ exhibere, et me licet indignum et immerito et in cœnobio sancti Apollinaris Christi martyris ad conservandam sancti Benedicti regulam, et ad custodiendam secundum meam intelligentiam et possibilitatem gratia operante divina constituere me abbatem dignatus est. Idcirco ego presbyter et monachus, et electus a congregatione monasterii Sancti Apollinaris, quod vocatur ad Classem, promitto per hoc sanctum altare et sanctas ibidem conditas reliquias, et hæc sancta Dei quatuor Evangelia, quia ab hac hora in antea fidelis sum et ero omnibus diebus vitæ meæ sanctæ dominæ meæ Ravennati Ecclesiæ, et tibi domno meo Gerberto archiepiscopo Ecclesiæ sanctæ Ravennatis per rectam fidem tuisque successoribus in perpetuum, et omnem jussionem, voluntatem, seu consuetudinem sanctæ Ravennatis Ecclesiæ polliceor secundum meum posse completurum esse, et cum inimicis vestris nunquam ad damnitatem sanctæ Ravennatis Ecclesiæ et ve-

stram infidelitatem me sociabo, sed totis viribus meis contra illos stabo pro vestra fidelitate, et quidquid ab illis scire potuero, aut per me, aut per meum missum nuntiare vobis, aut vestris fidelibus, studebo cito ut potuero; et bene polliceor ut nunquam diebus vitæ meæ aut ad papam, aut ad majorem vel coequalem patriarcham, aut ad imperatorem, aut regem vel aliquam personam majorem, vel minorem vadam, aut missum mittam contra sanctam vestram dominam meam Ravennatem Ecclesiam, aut contra vestram vestrorumque voluntatem agens per nullum ingenium sine vestra vel vestrorum successorum licentia. In festivitibus quoque sanctorum martyrum Apollinaris et Vitalis omni anno ad synodum secundum antiquam consuetudinem occurrere promitto, excepta causa infirmitatis et itineris. Et de rebus monasterii Sancti Apollinaris, in quo me ordinare disponitis ad nullam minorationem ab hac hora in antea aliquam scripturam aut chartam facere præsumam, nisi tantum per libellos aut emphyteusim bona renovanda sicut per nostros antecessores firmiter sunt, seu prout melius posuero. Res ejusdem monasterii et possessiones omnes ad meliorationem renovabo, et ea loca quæ ad pensionem data sunt completa hæreditate contrahentium in salario jure, prout valuero, administrandas fruges recolligere totis viribus repromitto, quod ut vere ab omnibus credatur, et in futuro tempore a me observetur, manu propria scripsi.

Ego Petrus monachus, et presbyter et abbas monasterii Sancti Appollinaris in Classe, in hac promissione manu propria scripsi.

Et ego Artusinus notarius exemplavi.

SECTIO SECUNDA.

EPISTOLÆ ET DECRETA PONTIFICIA

Sylvester II monasterium S. Lamberti Seonense, pe-
lentibus fundatore Aribone comite et Ottone III
imperatore, confirmat juribusque ornat, ea lege ut
singulis annis denarii XII sedi Romanæ solvantur a
monachis.

(Anno 999.)

[*Monumenta Boica, Monachii 1763, 4°, tom. II,*
pag. 123.]

SILVESTER episcopus, servus servorum Dei.

Si loca vel monasteria religiosis personis ac Deo devotis constructa nostra pontificali auctoritate corroborare et sublimare conamur, hoc procul dubio ad utriusque beatitudinis præmium nobis profuturum fore credimus. Quapropter noverit omnium sanctæ Dei Ecclesiæ fidelium tam præsentium quam futurorum industria, qualiter Aribo comes, pro animæ suæ remedio suorumque parentum, in quodam suæ proprietatis loco olim Burgili vocato, sed

modo ab incolis Seuva Cella sancti Landperti martyris dicto, monasterium in honorem ejusdem sancti martyris Landperti amplifico benignitatis conamine construxit, ad augmentandum suæ salutis præmium et ex auctoritate sancti Petri principis apostolorum libertatis arbitrio corroboratum fieri postulavit. Igitur ex hac re gloriosissimi imperatoris Augusti Ottonis tertii piis interventionibus nostra apostolica auctoritas persuasa, præfato sancti martyris Landperti monasterio per hujus privilegii seriem liberum habere concessit arbitrium, ac ut monachis Deo inibi servientibus liceat secundum regulare beati Benedicti abbatis decretum eligere sibi abbatem. Insuper etiam placuit auctoritati nostræ concedere, ut prælibatus conservator monasterii advocacione utatur quandiu superstes est; sed post ipsius decessum potenter eligat sibi abbas cum fratribus advocatum quemcunque utiliorem comprobaverint; et ut absque omnijuga contradictione cujuscunque personæ cuncta loca urbana vel rustica, diversa prædia, culta vel inculta, cum omnibus eorum appendiciis quæ ab aliquibus Christianis concessa sunt vel concedentur, cum omni securitate quietus possideat atque disponat, et post eum universi successores sui abbates in perpetuum. Quæ ratione ipsum sæpe prælibatum monasterium per defensionem sanctæ Romanæ Ecclesiæ liberalitate nostri privilegii confirmamus, ut neque nos, neque ulli nostrorum successorum pontificum, seu quilibet imperator aut rex, vendendi sive præstandi in beneficium vel tradendi habeat potestatem; et nullus dux, archiepiscopus, episcopus, comes, sive aliqua persona audeat inquietare, vel molestare, sive de rebus suis aliquid sine voluntate abbatis sibi usurpare. Et pro respectu testimonioque concessæ libertatis, sub honore XII, apostolorum XII denarii ad limina apostolorum Petri et Pauli omni anno deferantur. Et si omni anno præsentari impossibile fuerit, infra spatium annorum XII persolvantur. Et pro vivo Romano pontifice ad missam amodo omni die una collecta fiat. Similiter et pro defunctis. Si quis autem temerario ausu, quod fieri non credimus, contra hujus nostræ apostolicæ confirmationis seriem venire aut agere tentaverit, sciat se domini nostri apostolorum principis Petri anathematis vinculo innodatum, et cum diabolo et ejus atrocissimis pompis, atque cum Juda traditore Domini et Salvatoris Jesu Christi in æternum ignem concremandum; simul et in voraginem tartaream demissus cum impiis deficiat. Admodum notum sit omnibus Christi fidelibus, quod si hoc præceptum meum non potuerit ista stabilitate, quod absit, æternaliter permanere; mox absque universorum contradictione rectorum ista abbatia sub præfate ingenuitatis honore, redeat liberaliter in proprietatem proximo hæredi de prædicti comitis Aribonis genere. Ea lege ut nec ipse proprie utatur, sed fidelis sit conservator donec iterum clementer habeatur sicut aliæ liberales abbatie regali tuitione providendæ. Qui vero custos et obser-

vator hujus nostri privilegii extiterit, benedictionis gratiam et vitam æternam a Domino consequatur.

Scriptum per manus Petri notarii et scriniarii S. R. E.

Data XIV Kal. Maii, anno Domini incarnationis 999, indictione XII.

II.

Silvester II papa monasterii Fuldensis privilegia, petente Erkanbaldo abbate, confirmat.

(Anno 999, 31 Decemb.)

[Dronke, *Cod. diplom. Fuld.*, pag. 341.]

SILVESTER episcopus, servus servorum Dei, dilectissimo filio ERKANBALDO venerabili abbati sacri monasterii Salvatoris nostri Jesu Christi cunctisque tuis successoribus abbatibus ejusdem cœnobia in perpetuum.

Pontificii nostri cura nos urget sanctarum omnium Dei Ecclesiarum utilitatibus favere ac, secundum quod unaquæque in proprio statu mansura sit, congruum eis impertire suffragium. Quocirca, dilectissime fili, omnia quæ a prædecessoribus nostris jure ac rationabiliter tui postulavere præcessores, tibi tuisque successoribus perpetuo confirmamus. Monasterium ergo Fuldense, quod sanctissimus Christi martyr Bonifacius primitus construxit, et regum ac principum donariis propriisque facultatibus magnifice ditavit, cum omnibus cellis, ecclesiis, curtibus, cunctisque ad se pertinentibus tibi nostri privilegii præceptione concedimus et confirmamus, ut nullus inde futurus abbas consecrationem unquam præsumat accipere nisi ab hac sede apostolica. Inter omnia Germaniæ cœnobia primum ordinem sedendi sive judicandi et concilium habendi tibi tuisque successoribus attribuimus. Nulli episcoporum, archiepiscoporum, patriarcharum temere, nisi a vobis accepta licentia, super altare vestri patrocinii missarum solemniam celebrare liceat. Nullius persona principis neque totum neque partem de rebus monasterii alicui mortalium subdere vel sub beneficii nomine dare præsumat, sed soli Romanæ sedi specialiter Fuldensis ecclesia semper libera securaque deserviat. Si, quod absit, aliquis abbas de vestro monasterio aliquo crimine infamis fuerit, constituimus ac præcipimus ut pulsationis judicium non sentiat, donec a nostra apostolica sede audiatur et examinetur. Liceat etiam tibi, charissime fili, tuisque successoribus abbatibus ejusdem monasterii episcoporum more apostolicam sedem ad defensionem tui tuæque Ecclesiæ appellare ac contra omnes æmulos vestros Romanæ majestatis scuto vos defensare. Decernimus hoc quoque deliberantes ut congruis temporibus nostræ sollicitudini intimetur qualiter religio monastica regulari habitu dirigatur et concordia fratrum ecclesiastico studio custodiatur, ne forte, quod absit, sub hujus privilegii obtentu animus gressusque rectitudinis vestræ a norma justitiæ retorqueatur. Interdicimus, et hoc secundum decretum Zachariæ antecessoris nostri, ne ulla femina idem monasterium ingrediatur. Sed et hoc summo

pere præcipimus et commonemus ut nullus de redi-
tibus et fundis vel decimis cæterisque fidelium obla-
tionibus a sancto Bonifacio martyre multisque aliis
principibus Deo ibidem oblatis aliquid præter legi-
tima ministerialium beneficia auferat vel cuiquam
præstet, sed sicut beatus ille patronus vester consti-
tuit, omnia sint rata et ordinata, tam ea quæ ad
hospitale pauperum et portam hospitem quam quæ
ad necessitates fratrum pertinere videntur. Super
hæc omnia constituimus per hujus decreti paginam,
quam auctoritate principis apostolorum confirma-
mus, ut si quis hanc privilegii nostri chartam te-
merare audeat, anathema sit et iram Dei omnipo-
tentis incurrens a cœtu sanctorum excommunicetur,
et nihilominus præfati monasterii dignitas a nobis
indulta perpetualiter inviolata permaneat.

Scriptum per manus Antonii notarii et scriniarii
sanctæ Romanæ Ecclesiæ. Bene valete.

Datum II Kal. Januar. per manum Joannis epi-
scopi sanctæ Albanensis Ecclesiæ et bibliothecarii
sanctæ apostolicæ sedis, anno, Deo propitio, pontifica-
tus domni Silvestri junioris papæ prima, imperante
domno Ottone III° pacifico, imperii ejus anno III°,
indictione XIII.

III.

*Silvester II papa Arnulfo Remensi, quibusdam exces-
sibus pontificali honore privato, quia ejus abdicatio
Romano assensu caruerit, » concedit ut, recepto ba-
culo et annulo, archiepiscopali officio fungatur et om-
nibus insignibus solito more perfruatur. — Ecclesiæ
Remensis privilegia confirmat.*

(Anno 999)

[Duchesne, *Hist. Franc. script.*, II, 843.]

SILVESTER episcopus, servus servorum Dei, dile-
cto in Christo filio ARNULFO sanctæ Remensis Eccle-
siæ archiepiscopo.

Apostolici culminis est non solum peccantibus
consulere, verum etiam lapsos erigere, et propriis
privatos gradibus reparatæ dignitatis insignibus in-
formare; ut et Petro solvendi libera sit potestas, et
Romanæ gloriæ ubique fulgeat dignitas. Quapropter
tibi Arnulfo Remensi archiepiscopo quibusdam ex-
cessibus pontificali honore privato subvenire dignum
duximus, ut quia tua abdicatio Romano assensu ca-
ruit, Romanæ pietatis munere credaris posse repa-
rari. Est enim Petro ea summa facultas, ad quam
nulla mortalium æquiparari valeat felicitas. Conce-
dimus ergo per hujus privilegii nostri statuta, tibi
baculo et annulo redditus, archiepiscopali officio
fungi, et omnibus insignibus quæcunque ad sanctæ
metropolim Remensis ecclesiæ pertinent solito more
perfrui. Pallio solemnitatibus statutis utaris, bene-
dictionem regum Francorum et tibi subjectorum
episcoporum obtineas, et omne magisterium quod
tui antecessores habuisse visi sunt, nostra auctoritate
apostolica geras. Præcipimus etiam ut nullus morta-
lium in synodo, aut in quacunque parte abdicationis
tuæ crimen tibi quoquo modo opponere præsumat,

(38) Huic synodo subscripserat Silvester tunc ar-
chiepiscopus Ravennæ, sub nomine Gerberti.

vel hac occasione in improprietate contra te verba
exardescat; sed nostra te ubique auctoritas muniat,
etiamsi conscientie reatus accurrat. Confirmamus
insuper tibi et concedimus archiepiscopatum Re-
mensem in integrum, cum omnibus episcopatibus
sibi subjectis, seu cum omnibus monasteriis, plebi-
bus, titulis et capellis, atque cortibus, castellis,
villis, casalibus, et cum omnibus rebus ad Eccle-
siam Remensem pertinentibus, salvo et inviolabili
testamento beati Remigii Francorum apostoli. Sta-
tuentes apostolica censura sub divini judicii obte-
statione, et anathematis interdictione, ut nulli un-
quam nostrorum successorum pontificum, vel aliæ
quælibet magnæ parvæque personæ hoc nostrum
privilegium infringere liceat. Si quis vero, quod ab-
sit, hoc Romanum decretum violare tentaverit, ana-
thema sit.

IV.

*Silvestri II papæ epistola de electione Theotardi in
episcopum Aniciensem.*

(Anno 999.)

[Mansi *Concil.*, tom. XIX, col. 244.]

SILVESTER servus servorum Dei, dilectissimo in
Domino filio THEOTARDO, sanctæ Vallavensis Eccle-
siæ epi copo.

Quoties quæstiones ex adverso oriuntur, oportet
ut synodali concilio finis quæretur, et secundum sy-
nodalem definitionem, quod statutum fuerit implea-
tur. Quocirca, quia constat ex generali synodo ha-
bita (38) Romæ, Stephanum tuæ Ecclesiæ invasorem
a prædecessore nostro Gregorio V jure damnatum,
et ab omni sacerdotali officio depositum, quod Gui-
done vivente episcopo avunculo et prædecessore suo
sit electus, sine cleri et populi voluntate, et a qui-
busdam tantum episcopis in episcopum post ejus mor-
tem sit ordinatus, et quia in ea synodo clericis in
Vallavensi ecclesia Deo famulantibus, licentia alium
eligendi episcopum prius concessa, decretum est ut
eorum electus a Romano pontifice in episcopum or-
dinaretur, et cum te ab eisdem electum didicerimus
ideo eorum electioni favente auctoritate apostolica,
te in episcopum ordinamus, atque pastoralis sollici-
tudine te, frater charissime, hortamur ut solerti
cura gregem tibi commissum custodias, temetipsum
sic in bonis operibus disponas, etc., ut si quis epi-
scopus te vel tuum locum ausu temerario excommu-
nicare præsumpserit aut anathematis vinculo irre-
tite tentaverit, nostro fretus munimine ipsam ex-
communicationem parvipendas.

V.

*Silvester II PP. sacram coronam Stephano Hunga-
rorum duci mittit, quem regio quoque nomine coho-
nestat; variisque concessis privilegiis, Strigoniensem
ecclesiam regni metropolim instituit (39).*

(Anno 1000.)

[Cocquelines, *Bullarum Rom. pont. ampl. Collect.*,
I, 399.]

SILVESTER episcopus, servus servorum Dei, STE-

(39) Celeberrimo huic monumento bullæ nomen
addere non auserim; illud tamen hic referendum

PHANO duci Hungariorum salutem et apostolicam A benedictionem.

Legati notabilitatis tuæ, in primis vero charissimus confrater noster Astricus venerabilis Colicensis episcopus, tanto majori cor nostrum lætitia affecterunt, ac minori officium suum labore confecerunt, quanto divinitus præmoniti cupidissimo animo illorum adventum de ignota nobis gente præstolabantur. Felix legatio, quæ cœlesti præventa nuntio, atque angelico pertractata ministerio, prius Dei conclusa est decreto quam a nobis audita fuisset. Vere non volentis, neque currentis, sed, secundum Apostolum, *miserentis est Dei (Rom. ix, 16)*: qui, teste Daniele, *mutat tempora et ætates: transfert regna atque constituit; revelat profunda, et abscondita, et novit in tenebris constituta (Dan. ii, 21, 22)*, quia B lux cum eo est, quæ, sicut docet Joannes, *illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum (Joan. i, 9)*. Primum ergo gratias agimus Deo Patri et Domino nostro Jesu Christo, qui temporibus nostris invenit sibi David filium Geysæ, hominem secundum cor suum, et luce irradiatum cœlesti suscitavit illum pascere Israel populum suum, electam gentem Ungarorum. Deinde laudamus pietatem sublimitatis tuæ in Deum et reverentiam erga sedem apostolicam, cui, divina patiente misericordia, nullo meritorum nostrorum suffragio præsidemus. Tunc vero largitatem liberalitatis, qua B. Petro apostolorum principi regnum, ac gentem cujus dux es, cunctaque tua ac te ipsum per eosdem legatos et litteras perpetuum obtulisse digno præconio commendamus. Hoc enim facto egregio aperte testatus es, et revera tamen te merito esse demonstrasti, qualem ut nos te declarare dignaremur studiose expetivisti. Sed parcimus. Neque enim necesse est, ut quem tot ac talia præclara pro Christo gesta facinora voce publica clamant, quemque Deus ipse commendat, amplius commendemus. Quare, gloriose filii, cuncta a nobis et sede apostolica postulata, diadema nomenque regium, Strigoniensem metropolim et reliquos episcopatus, omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum, ejus auctoritate præmonente, atque ita jubente eodem omnipotente Deo, cum apostolica et nostra benedictione, libenter concessimus, concedimus et impertimur. Regnum quoque a munificentia tua S. Petro oblatum, teque una ac gentem, et nationem Ungaricam præsentem et futuram, sub protectionem S. Romanæ Ecclesiæ acceptantes, prudentiæ tuæ, hæredibus ac legitimis successoribus tuis, habendum, tenendum, regendum, gubernandum ad possidendum reddimus et conferimus. Qui quidem hæredes ac successores tui quicumque, posteaquam per optimates legitime electi fuerint, teneantur similiter nobis, et successoribus nostris per se, vel per legatos, debitam obedientiam ac reverentiam exhi-

putavi, magnum siquidem apostolicæ Romanorum pontificum sollicitudinis ad propagandum orthodoxam religionem documentum, illustre filialis

here, seque sanctæ Romanæ Ecclesiæ, quæ subiectos non habet ut servos, sed ut filios suscipit universos, subditos esse ostendere, atque in catholica fide, Christique Domini ac Salvatoris nostri religione firmiter perseverare, eamdemque promovere. Et quia nobilitas tua apostolorum gloriam æmulando, apostolicum munus Christum prædicando, ejusque fidem propagando gerere non est dedignata, nostras quæ, et sacerdotii vices, supplere studuit, atque apostolarum principem præ cæteris singulariter honorare; idcirco et nos singulari insuper privilegio excellentiam tuam tuorumque meritorum intuitu hæredes, ac successores tuos legitimos, qui, sicut dictum est, electi atque a sede apostolica approbati fuerint, nunc et perpetuis futuris temporibus condecorare cupientes, ut postquam tu, et illi corona quam mittimus, rite juxta formulam legatistuis traditam coronatus, vel coronati, exstiteritis, crucem ante se, apostolatus insigne, gestare facere possis et valeas, atque illi possint valeantque; et secundum quod divina gratia te et illos docuerit Ecclesias, regni tu præsentis et futuras nostra ac successorum nostrorum vice disponere atque ordinare apostolica auctoritate similiter concessimus, volumus et rogamus, sicut in aliis litteris, quas in communi ad te, optimatesque regni, et cunctum fidelem populum per nuntium nostrum, quem ad te dirigimus, deferendis plenius hæc omnia explicata continentur. Oramus omnipotentem Deum, qui te de C utero matris tuæ vocavit nomine tuo ad regnum et coronam, quique diadema, quod duci Polonorum confectum per nos fuerat, tibi dandum mandavit, augeat incrementa frugum justitiæ suæ; novellas plantas suas regni tui rore suæ benedictionis perfundat largiter: regnum tuum tibi, teque regno servet incolumen: ab hostibus visibilibus et invisibilibus protegat; ac post terreni regni molestias in cœlesti regno corona adornet æterna.

Data Romæ vi Kal. April., indictione decima tertia.

VI.

Epistola Silvestri II papæ ad Darferium comitem ejusque filios et nepotes.

(Anno 999.)

[Contatore, *Hist. Terracin.*, 41.]

Darferio comiti ejusque filiis et nepotibus, «maxime ob militare obsequium» sibi promissum, tribuit «nomine beneflèii civitatem superiorem et inferiorem, quæ vocatur Terracina, cum omni districtione sua atque comitatu Terracinensi.» «Et quoniam,» inquit, «sanctæ Romanæ Ecclesiæ pontifices nomine pensionis per certas indictiones hæc et alia nonnulla attribuisse nonnullis indifferenter constat, cum lucris operam darent et sub parvissimo censu maximas res Ecclesiæ perderent, id genus doni totum in melius commutamus, uti [per] ea regum Hungarorum erga Ramanam Ecclesiam observantiæ, quæ non assimilis cæteris in regnis regibusque semper fuit.

quæ per hanc nostræ præceptionis paginam concedimus sub nomine beneficii, et stipendia militaria sunt; hoc quippe genus pensionis dignum ducimus, et milites in pace obsequio, in bello armis pro honore et salute sanctæ Romanæ Ecclesiæ decertant. Sed ne res ecclesiasticæ in possessionem vel proprietatem alicujus transire possint, sub nomine pensionis ab hac præsentis quarta decima indictione constituimus, ut actionariis sanctæ Romanæ Ecclesiæ tres auri solidi persolvantur, id est in mense Januario. »

VII.

Epistola Silvestri papæ II ad Azelinum Laudunensem episcopum. — Ipsum de multis criminibus accusatum ad proximam synodum Romæ evocat.

(Anno 1001.)

[Apud Mansi *Concil.*, tom. XIX, col. 241.]

SILVESTER episcopus, servus servorum Dei, AZELINO [al., Ascelinio] Laudunensi.

Super salute et apostolica benedictione nihil est quod admirari possis, quoniam, sub pontificali nomine homo etiam moribus esse desiisti. Si fides mortalem Deo sociat, perfidia nihilominus rationabilem brutis animalibus æquat. Cum hoc totum te sapere constet, vehementer admiramur nativam te conditionem reliquisse, et nova et inaudita scelera inhumanius perpetrasse. Epistola regis Roberti et suorum pontificum, apostolicis et imperialibus oblata est manibus, quæ te coram universo clero ac populo his publicis accusat criminibus. Ad synodum habitam Compendio cum a Remensi et Turonensi archiepiscopis cæterisque confratribus invitatus fueris, acceptis a quibusdam eorum et aliorum sacramentis pro vitæ membrorum atque captionis securitate, tandem venisse diceris: synodalem severitatem cum tibi metipso conscius merito perhorresceres, ad misericordiæ preces, eadem epistola teste, venisti. Legibus te non posse objectis respondere manifestasti, dominum tuum regem offendisse te non negasti. Indulgentiam tantummodo postulans per universam synodum, regis gratiam innovatis perjuriis obtinuisti. Datis obsidibus, archidiacono scilicet tuo, et altero milite, turres Lauduni te redditurum promisisti. Magistrum tuum Remensem archiepiscopum pro accipiendis turribus sub Judæ specie tecum ducens, capere voluisti: carcer quippe cæterorum, fraudis in eum conceptæ detegit dolum. O Juda magistri proditionem innovans, et pontificalem gloriam nostris temporibus deturpans! Cum magistrum archiepiscopum tradere velis, domino regi non parceres, si posses. In carcere tenes traditos milites, et fefellisse non vereris regem. Exorationum epistolis quoties te monuimus, et ab his periculis eruere te desudavimus! Sed quoniam irruentibus peccatorum cumulis te coercere nequivimus, in hac proxima paschali hebdomada Romæ te adesse præcipimus, et generaliter ibi habendæ synodo representare te monemus. Hujus ergo invitationis nostræ nulla occasione sis transgressor vel suspensor, quoniam, nisi adfueris, synodicæ auctoritati in

A eodem concilio subjacebis, et de absentia nihil lucraberis. Viarum excusatio nulla te premat, quoniam in Lothariensi regno nullæ te manent insidiæ. Italia vero nullam præterdit formidinem. Nisi corporis molestia occupatus fueris, aliter excusatio nulla esse poterit. Sed testes mittendi sunt, qui et tuum languorem confirmant, accusatoribus tuis respondeant, et legibus te expurgent.

VIII.

Silvester II papa S. Urgellensis ecclesiæ bona et jura confirmat.

(Anno 1001.)

[Cocquelines, *Bullarum summ. pont. amplias. Collect.*, I, 301.]

B SYLVESTER episcopus, servus servorum Dei, reverentissimo sanctæ Urgellensis Ecclesiæ episcopo tuisque successoribus in perpetuum.

Desiderium, quod religiosorum præpositorum ordinatione et sanctorum locorum stabilitate permanere monstratur, sine aliqua est Deo auctore dilatione sustentandum, et quoties in suæ utilitatis commodis nostrorum assensus, et sanctæ apostolicæ auctoritatis exposcitur præsidium, ultro benignitatis intuitu nos convenit subvenire, et rite pro integra securitate ex ratione solidare, ut ex hoc nobis quoque potissimum præmium a conditore omnium Deo in sidereis arcibus conscribatur. Et ideo quia postulasti a nobis, ut præfatum episcopatum sanctæ Urgellensis Ecclesiæ apostolicæ auctoritatis serie muniremus, et omnia ei pertinentia, quæ juste et legaliter habere vel tenere videtur, perenni jure ibidem inviolabiliter permanenda confirmarem, propterea tuis flexi precibus, per hujus nostræ auctoritatis privilegium statuentes decernimus ut cuncta loca urbana vel rustica, id est, cortes, mansos, salas, castella, casales, vineas, terras diversaque prædia, culta vel inculta, cum decimis et primitiis suis, colonis vel colonabus suis, ancillis et aldionibus quæ ab aliquibus fidelissimis Christianis eidem episcopo concessa sint, sive in comitatu Cerdaniensi pagus Libianensis, Bergitanensis, Palionensis, Ribacurcensis, Jestabiensis, Cardosensis, Anabiensis, Turbiensis, et locum sanctæ Deodatæ cum finibus suis; castrum quoque Sanaugia cum finibus suis, Calbiciano, Feners, Submonte, Letone, Clopedera, cum silvis et finibus earum. In pago Ausonensi Castellato et Turizella cum finibus suis. In Marfano ipsum alaudem, qui fuit de Guisado episcopo. In Gerundense villa Adeiz cum omni alode vel ipsa parochia; item in Urgello villam, quam dicunt Bascharam, cum finibus suis, et ipsam parochiam de Alasse, et ipsam villam de Boxedera, Nocolone, Sardina, Sallellas, cum fevo et alode comitale. In villa sancti Stephani fevo et alode comitale. In valle Andorra omnes alodes comitales, et ipsam de Montani cello vel de Cubilare cum finibus eorum. Castrum de Catorbite cum finibus suis, et villam de Salente cum finibus suis, et ipsum fevum de Archavelle etiam, et monasterium Sancti Petri in Scha-

las cum omnibus suis pertinentiis. Et ipsam turrem, A quæ fuit de Marchuz, atque aliam turrem in fines Celsima, quæ fuit de Bellone, sive tertiam partem telonei cum pertinentiis mercati, vel omnia quæ per aliqua munimenta ad eundem pium locum pertinere videntur, et quod amodo, et in antea, tu tuique successores legaliter acquisituri fueritis, cum magna securitate pacifice et quiete habere vel tenere, et possidere debeatis in perpetuum, ita ut nullus rex, nullus princeps, nullus comes, nullus marchio, nullus iudex, neque ulla magna parvaque persona aliquam vim aut invasionem in eodem episcopio neque in suis pertinentiis unquam facere præsumat. Si quis autem temerario ausu, quod fieri non credimus, contra hujus nostræ apostolicæ confirmationis seriem venire tentaverit, sciat te domini nostri apostolorum principis Petri anathematis vinculo innodatum, et cum diabolo et ejus atrocissimis pompis, atque cum Juda traditore Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi in æternum ignem concremandum, simulque et in voragine tartarea demersum cum impiis deficiat. Qui vero custos et observator hujus nostri privilegii extiterit, benedictionis gratiam et vitam æternam a Domino consequatur.

Scriptum per manus Petri notarii et scriniarii sanctæ Romanæ Ecclesiæ, in mense Maio, indictione quarta decima.

IX.

Epistola Silvestri II papæ ad Robertum Vizeliacensem abbatem. — Privilegia Vizeliacensia confirmat.

(Anno 1001.)

[Mansi, *Concil.*, tom. XIX, col. 243.]

SILVESTER episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio ROBERTO, religioso abbati sancti Vizeliacensis cœnobii, omnique congregationi ejusdem monasterii, in perpetuum.

Quoties illa a nobis tribui sperantur quæ rationi incunctanter conveniunt, animo nos decet libenter concedere, et petentium desideriis congruum impertire suffragium. Atque ideo quia postulasti a nobis quatenus privilegium sedis apostolicæ monasterio Vizeliaco, cui præesse dignosceris, quod constat olim a Gerardo nobilissimo et Christianissimo viro, nec non et Bertha uxore ejus, in honore Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi, et veneratione beatissimæ Mariæ genitricis ejusdem Domini nostri, constructum in regno Burgundiæ in parochia Augustodunensi, in pago Avalensi; quodque a præfatis fundatoribus B. Petro apostolorum principi liberali devotione et testamenti pagina collatum est, facere deberemus, veluti a prædecessoribus nostris piæ memoriæ Nicolao papa, atque Joanne, jam dudum factum fuisse: inclinati precibus tuis libenter fieri decrevimus. Per quod apostolicæ auctoritatis privilegium confirmamus atque statuimus ut nulli imperatorum, nulli unquam regum, nulli antistitum, nulli quacunque prædito dignitate, nulli cuiquam alii, de omnibus rebus mobilibus vel immobilibus

quæ eidem monasterio a jam dictis fundatoribus, vel ab aliis quibuscunque personis collatæ et concessæ vel in futurum a quolibet de proprio fuerint jure donatæ, sub cujuslibet causæ occasionisve specie liceat minuere vel auferre, neque suis usibus applicare: sed cuncta quæ ibi oblata sunt vel offerri contigerit a præsentis XIV indictionis tempore illibata et sine inquietudine, in sustentatione jam dicti monasterii, et usibus abbatum, et monachorum sub regula Patris Benedicti ibi Deo militantium, volumus atque præcipimus possideri; ea videlicet conditione ut nullus successorum nostrorum pontificum in hac sancta sede, cui Deo auctore servimus, unquam vel usquam quiddam de eisdem rebus cuiquam beneficiare, commutare, aut sub censu quolibet concedere per futura tempora patiat, sed census tantummodo in testamento traditionis a fundatoribus, qui ex eodem monasterio hanc sanctam sedem Romanam hæredem fecerunt, etiam delegatum, unam videlicet libram argenti annis singulis successores nostri accipientes, piæ paternitatis suffragium eidem monasterio, et tibi successoribusque tuis ac monachis sub jam dicti Patris regula ibidem degentibus, sollicitudine pastoralis vigilanter contra omnes infestantes impendere studeant. Item constituimus ut, obeunte abbate dicti monasterii, non alius ibi quacunque obreptionis astutia ordinetur, nisi quem consensus monachorum secundum timorem Dei et institutionem regulæ B. Benedicti elegerit, et hujus apostolicæ sedis pontifex providerit ordinandum. C Unde constituimus, et apostolica auctoritate censemus, atque per hoc nostrum apostolicum privilegium confirmamus, ut nullus rex aut pontifex, vel abbas aut comes, vel qualiscunque magna parvaque persona, avaritiæ cupiditate corruptus, aut diabolica suggestionem deceptus, audeat vel præsumat contra tuum honorem, o venerabilis Roberte abbas, qualicunque modo insurgere, vel in tuo loco aut de tuo honore molestias tibi inferre, vel de omnibus rebus monasterii quæ tibi tuisque decessoribus a nobis nostrisque antecessoribus per paginam privilegii concessa atque firmata sunt, aliquas invasiones vel rapinassive violentias inferre; si non vult, auctoritate Dei, et S. Petri, et nostra apostolica excommunicatione a corpore et sanguine Domini nostri Jesu Christi, et ab ingressu ecclesiæ noverit se esse disjunctum. Hoc quoque capitulo præsentis subjungimus, ut locum avaritiæ secludamus, nulli unquam liceat de regibus, nulli de episcopis vel sacerdotibus, vel de quibuscunque fidelibus, per se suppositamve personam, de ordinatione ejusdem abbatis, aut clericorum, vel presbyterorum, aut de largitione chrismatis, vel de consecratione basilicæ, vel de quibuscunque causis ad idem monasterium pertinentibus, audere in qualibet specie exenii loco quidquam accipere, neque eundem abbatem pro ordinatione sua aliquid dare; neque episcopus civitatis ipsius parochiæ, nisi ab abbate ipsius monasterii invitatus, ibidem publicas missas agat, neque stationes in

eodem cœnobio indicat, ne servorum Dei quies quocumque modo populari conventu valeat perturbari, neque mansionaticos exinde præsumat exigere. Suspensionem autem fidelium aut religiosorum virorum, atque beneficentiam quam jubet Apostolus cunctis exhibendam, pro possibilitate loci et facultate, non modo ibidem fieri denegamus, verum etiam suademus. Si quis vero regum, episcoporum, sacerdotum, abbatum, judicum, comitum aut sæcularium personarum, contra hanc nostræ institutionis paginam tentaverit, percussus apostolico anathemate, potestatis honorisve sui dignitate careat, reumque se coram divino judicio cognoscat; et nisi ea quæ a se male acta sunt deflexerit, a sacratissimo corpore Domini nostri Jesu Christi alienus fiat, atque æterno examini districtæ ultionis subjaceat. Cunctis autem eidem loca justa servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis recipiant, et apud æternum judicem præmia æternæ pacis inveniant.

X.

Silvestri II epistola ad Odonem episcopum Gerundensem.

(Anno 1002.)

[Florez, *Espana Sagrada*, XLIII, 419.]

SILVESTER episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio ODONI, episcopo sanctæ Gerundensis Ecclesiæ tuisque successoribus in perpetuum.

Desiderium quod, etc. Et ideo quia postulasti a nobis ut præfatum episcopatum sanctæ Mariæ Gerundensis Ecclesiæ apostolicæ auctoritatis protectione muniremus, et omnia ei pertinentia perenni jure ibidem inviolabiliter permanenda confirmaremus, videlicet quantum habere videtur infra muros civitatis Gerundæ vel in ejus comitatu, una cum ecclesia Sancti Felicis martyris et Sancti Narcissi, quæ est juxta portam civitatis Gerundæ, cum omnibus eorum pertinentiis, et ecclesiam Sanctæ Mariæ quam dicunt (vulgo *Labisbal*) episcopalem, simulque cum ipso alaude, vel fiscus quem dicunt Fontanetus et Fonte Edeta, et Apiliares, et Ventinaco, et muro et murello de Palatiolo, et ipsam Fontem. Hæc omnia cum decimis, et primitiis, et oblationibus, et servitium fiscale, et ipsum alaudem quem dicunt Parietes Rufini cum terminis et adjacentiis suis, et omnes ecclesias parochiales, vel appenditios qui sunt in omni comitatu Gerundæ, et cum decimis, et primitiis, et oblationibus fidelium, et alaudes quæ ad ipsas ecclesias pertinent, vel habere videntur, et tertiam partem de ipsa moneta de civitate Gerunda, simul cum censu de ipsis Judæis, atque tertiam partem de ipso teloneo, de ipsis mercatis de prædicta civitate, vel de ejus comitatu, et tertiam partem de ipsis pascuariis de prædicto comitatu. Et in comitatu Bisuldunensi ipsum alaudem quem dicunt Bascara, et ipsum alaudem de Crispiano cum eorum terminis et adjacentiis. Et cellam Sancti Laurentii, quæ est supra castrum Bobeta, quemadmodum Fredolo per præcepta regalia detinet. Et ecclesiam Sancti Martini, quæ est in lo-

cum quem dicunt Calidas, cum omnibus quæ habere videtur. Et omnes ecclesias parochiales, vel appenditias, quæ in prædicto comitatu Bisuldunensi sunt, qui sunt de prædicta sede, vel esse debent, cum decimis, et primitiis, et oblationibus, et alaudes quæ ad ipsas ecclesias pertinent, cum tertia parte de teloneo, et mercatos suos, et ipsos pascuarios. Et in civitate Empurias omnia quantum ibi ipsa prædicta sedes habet cum ipso censu de ipso mari. Et in comitatu prædicto Empuriense ipsum alaudem quem dicunt Uliano cum terminis et adjacentiis suis et cum servitio fiscale, et ecclesias quæ ibi sunt fundatæ cum decimis et primitiis et oblationibus quæ ad eas ecclesias pertinent. Et ecclesiam Sancti Joannis quæ est in Bederga cum decimis, primitiis et oblationibus. Et omnes ecclesias parochiales cum earum appenditiis, quæ in prædicto comitatu Emporitanense sunt, una cum decimis, et primitiis, et oblationibus, et alaudibus suis, quæ sunt de ipsis ecclesiis. Et in petralata ecclesiam Sancti Martini, cum decimis, et primitiis, et oblationibus suis. Et in comitatu Petralatensi ecclesiam Sanctæ Mariæ cum decimis, et primitiis, et oblationibus, et alaudibus suis. Et omnes ecclesias parochiales cum earum appenditiis quæ sunt in comitatu prædicto Petralatensi cum earum decimis, et primitiis, et oblationibus, et alaudibus. Et tertiam partem de teloneo de ipsis mercatis, et tertiam partem de ipsis pascuariis. Et ut absque jugo seu ditione cujuscunque personæ eum stabilire nostri privilegii pagina corroboraremus. Propterea tuis flexi precibus per hujus nostræ auctoritatis privilegium statuentes decernimus ut cuncta loca, etc., ita ut nullus judex, nullus marchio, etc. Qui vero custos, etc.

Scriptum per manum Petri notarii et scriniarii sanctæ Romanæ Ecclesiæ in mense Decembri, indictione prima. Bene valete.

XI.

Bulla Silvestri papæ II qua utrumque monasterium Stabulense et Malmundariense sub sua suscipit protectione, mandatque ut in abbatis electione ex Stabulensi, si dignus reperiat, assumatur.

(Anno 999-1003.)

[Marten., *ampl. Collect.* II, 54.]

SILVESTER, summus et universalis papa et beati Petri vicarius, servus servorum Dei, venerabili Stabulensium et Malmundariensium abbati RAVENGERO et omnibus in Christo pie vivere volentibus veram in Domino Jesu dilectionem ac mutuam fraternæ charitatis unanimatem.

Cum constat post primorum nostrorum parentum prævaricationem in liberi arbitrii abusionem genus humanum ei sententiæ addictum, ut et homo capitibus aliorum secundum Psalmographi vocem superponatur, ad compescendos scilicet humanæ voluptatis illicitos appetitus, et legibus non modo forensibus, verum etiam ecclesiasticis cohibeamur regulis ac rationibus, eoque progressa est auctoritatum institutio, ut sancta sanctorum loca, quæ devotione

fideliū fundata, cultui divino mancipata, plura a diversis stipendiorum eximia sunt adepta, non solum regalia, sed imperialia, ad immunitatem sui exoptulenti, præcepta; verum etiam auctoritatis nostræ ad stabilitatem sui desiderent privilegia. Quapropter rogatu venerabilis Notgeri Leodiensis episcopi abbatiam Stabulensem vel Malmundariensem antiquorum regum et imperatorum munificentia nobiliter constructam, et semper tam nostrorum prædecessorum auctoritate quam regia immunitate defensam, sub eadem immunitatis nostræ tuitione suscipimus. Abbatem semper habeant, ea tamen præponderante ratione, Malmundariensium pace, ut quia beatus Remaclus utriusque monasterii constructor et Tungrensium antea episcopus et pastor maluit in altero eorum, id est Stabulensium, locum sepulturæ sibi deligere, ipsi primam electionis obtineant vicem, si apud eos melior meritis et instructior litteris inveniat. Si autem non illic, sed Malmundarii melior reperiat, utriusque loco præficiendus potius quam externis assumptus intromittatur.

XII.

Silvestri II papæ epistola ad Odilonem abbatem Cluniacensem.

(Anno 999-1003.)

[Mabill., *Annal.* tom. IV, pag. 134.]

(40) SILVESTER episcopus, servus servorum Dei, ODILONI dilecto filio et abbati præclaro, atque universæ congregationi sibi commissæ, charam salutem et apostolicam benedictionem.

Vestris nos sanctissimis omni tempore committimus orationibus, et ut accipere dignemini, fidelibus exoramus petitionibus, quia in quocumque noster valuerit status, nullo modo vester defectum sentiet profectus. Ad hæc igitur, quæ nostræ auctoritati per Gerbaldum vestrum monachum discutienda presentatis, APOSTOLICA AUCTORITATE, ET CONFRASTRUM EPISCOPORUM CONSILIO, tali vobis respondemus iudicio. Cognoscimus enim illum episcopum catholice fuisse ordinatum, et rationabiliter episcopale accepisse officium; sed postquam divino amore ductus, honoribus et officiis renuntiavit sæcularibus, non sibi licuit eadem exercere negotia quæ prius fecerat in communi vita. Unde, quia quod fecit, non temere nec contra catholicam auctoritatem præsumpsit, sed obedienter et simpliciter coepiscoporum licentia et sui abbatis exercuit; et quia bona intentio non est contraria Deo, volumus et iudicamus ut quoscumque ille ad aliquem gradum ecclesiasticum promovendos duxit et benedixit, benedicti sint, et proprio fungantur gradu nostra licentia et benedictione. Qui vero superbe et præsumptuose in eodem gradu in

(40) Cum ad Cluniacense monasterium episcopi non pauci, abdicata dignitate, monasticæ vitæ profitendæ causa se reciperent; contigit ut unus ex illis, coepiscoporum et abbatis sui consensu, quibusdam clericis ordines ecclesiasticos conferret. Hinc dubitatio nonnullis suborta, validæne essent illæ ordinationes; videnturque ab aliquibus improbatæ episcopis, qui ordinatos illos deposuerint: hi-

quo eos ordinavit, noluerint persistere, ab illo suspendantur gradu, quem post suam [at., pro sua] depositionem acceperint, sed illo fruuntur licenter quem habebant, et ipse jam dictus episcopus posthac similia non præsumat. Valete.

XIII.

Silvestri II papæ epistola ad..... abbatem.

(Anno 999-1003.)

[Apud Theiner, *Disquisit. critic. in præcipuas canonum et decretalium Collectiones*, pag. 318, ex cod. Vatic. n. 1363, fol. 207.]

SILVESTER episcopus, servus servorum Dei, abbati..... salutem et apostolicam benedictionem.

De hoc unde nos consulisti ideo respondere tibi distulimus, quoniam auctoritatem in Romanis voluminibus non habemus. Illos autem libros, in quibus specialem sententiam legimus, in Gallia relictos recolimus. Aliquid tamen memoria retinemus quod tuæ petitioni sufficere posse credimus. In iisdem libris *de episcopis per vecuniam promotis* legitur ut quisquis talis inventus fuerit, per biennium pontificali officio carens, duos dies per hebdomadam a vino et cocto se absteineat, et post finitum psalterium comedat. Hoc quippe traditionibus priorum Patrum concordare videmus, qui ejusmodi episcopos deponi sanxerunt. Officii suspensio sit cujusque depositio. Qui enim deponitur, a communione non privatur. Valet utique tantumdem biennii suspensio cum pœnitentia, quantum sola depositio. Qui vero post biennem suspensionem et pœnitentiam officio suo redditur, quasi post depositionem misericorditer reconciliatur. Incipe ergo post octavam Pentecostes prædictum biennium, et eo pacto tuo officio sis restitutus. Si fratrum custodiam et totius cœnobii sarcinam alicui fratrum committere possis, donec pœniteas, committe. Sin autem, oportet, quamvis graveris, ut ipse patienter totum sufferas. Multiplex igitur calor purius effundit a fornace metallum.

XIV.

(Fragmentum.)

Silvester II ecclesiæ SS. Gervasii et Protasii, in comitatu Gabalitano a Stephano vice-comite et Angelmoda conjuge constructæ, beatoque Petro oblatæ protectionem suscipit.

(Anno 999-1003.)

[*Histoire de Languedoc*, tom. II, *Preuves*, pag. 154.]

SILVESTER episcopus, omnibus fidei Christianæ fidei cultoribus.

Notum esse volumus Stephanum vicecomitem et Angelmodam conjuges, ecclesiam sanctorum Gervasii et Protasii de suis propriis constructam in comitatu Gabalitano positam, nostræ S. R. E. per donationis paginam donasse, etc. Unde placuit nobis

que nihilosecius, ad altiores gradus conscenderant. De his consulendus visus est Silvester secundus, litteris ad eum ab Odilone abbate scriptis, delatisque per Gerbaldum monachum, eum, ut puto, qui postmodum abbas Sanctæ Christianæ monasterii apud Olonnam in agro Mediolanensi factus est. Ad has vero litteras pontifex respondit in hunc modum.

eamdam prædictam ecclesiam..... sub nostra protectione, etc., jubemus ut nullus rex, marchio, dux, comes, vicecomes aut alius majorem, parvaque persona, illam ecclesiam aliquo modo inquietare vel molestare audeat, etc.

XV.

Silvester II monasterium S. Trinitatis et S. Petri Burguliense, ab Emma comitissa Pictaviensi conditum, privilegiis ornat.

(Anno 1003).

[*Gall. Christ.*, tom. IV, edit. 1.)

SILVESTER, papa, EMMÆ comitissæ Pictaviensium, innotuisti auribus nostris quod, Deo donante et venerabili Gauberto abbate cogente et hortante, in loco qui vocatur Burgulius in honore sanctæ et individuæ Trinitatis et S. Petri apostolorum principis monasterium fundaveris, terris locupletaveris, rebus ditaveris, tuis precibus inclinati libenter assensum impendimus. Statuimus ergo, annuente Raynaldo Andegavensi episcopo, ut nullius civitatis pontifex

A concilium in eodem monasterio absque consensu et voluntate abbatis et monachorum ejusdem loci celebrare præsumat. Electionem vero abbatis, monachis ipsius loci licet agere, non ex alienis, sed ex propriis, cujus vita et mores secundum Deum sint. Quo electo, duci Aquitanorum filiisque ejus eum repræsentent, et ipse ei donum præbeat sine ulla contradictione aut aliqua contrarietate. Si quis vero abbas cupiditate aliqua accensus, aut potentia sæculi munitus, cum vi intrare in hanc abbatiam voluerit et hanc supradictam scriptionem prætereire ausus fuerit, in horrendo judicio Dei incidat. Ecclesiæ autem ipsius monasterii in quibuscunque territoriis sitæ maneant, absque alicujus episcopi, seu archidiaconi, nec non et alterius personæ inquietudine, excepto synodali, vel quæ vulgo *circada*, vel *parada*, dicuntur, etc.

Scriptum per manus Petri notarii et scriniarii sanctæ Romanæ Ecclesiæ, indict. 1. Bene valete, Sylvester, qui et Gerbertus papa.

DUBIA

XVI.

Litteræ Silvestri II papæ ad Ottonem III imperatorem, quibus significat se episcopo Ticinensi commendasse monasterium monialium Ticinensium, quod Senatoris appellatur, ipsumque rogat ut hujusmodi constitutionem confirmet.

(Anno 1001.)

[*Muratori, Antiq. Ital.* V, 991.]

In nomine sanctæ et individuæ Trinitatis, SILVESTER, servus servorum Dei, apostolicæ sedis humilis episcopus, OTTONI imperatori.

Pastorali cura semper vigilare ac laborare debita pro gregis salute decet, ut vestro fulta præsidio nostras Ecclesias protegere, tueri atque defendere nostra studeat providentia, ne iniquorum effrenata servicia, omnique timore libera, Deo famulantes sua peragere officia impediat. Vestris quippe antecessoribus, vestræque imperiali majestati notum esse scimus, monasterium quod Senator pro remedio animæ suæ et cunctorum fidelium, in honorem sanctæ Dei genitricis semperque virginis Mariæ Papiæ construxit, nostræ ditioni deditum eo tenore ut pro tempore abbatissam, ex eadem congregatione electam ibi, quæ sanctas moniales regeret, consecrarem, et ab omni malorum hominum locum illum molestatione defenderemus. Nunc vero..... abbatissam et sanctas moniales Deo servientes, pessimorum opprimente calumnia, dum longe positi, ut decebat, defendere non potuimus: per interventum Widonis nostri Vicarii, ejusdem loci episcopi, vestra quoque imperiali suggerente majestate, illud monasterium ecclesiæ Sancti Syri concessimus, non ad dominium per subjectionem, neque per extra.....

dominationem, nec per aliquam conditionem, sed ad solam consecrationem et defensionem, ut pastor episcopus illius loci præsentem abbatissam et sanctas moniales ab omni inquietudine defendant, ita ut præfatus episcopus, vel aliquis de successoribus alicui meorum successorum aut imperatorum, per scriptum vel per aliquod ingenium..... constituere fecerit, statim monasterium nostra consecrationis et vestræ defensionis revertatur. Quia nec nos nec aliquis aliter quam bonæ memoriæ Senator cum de eo constituerit, audemus..... vestram imperialem deprecamur clementiam, ut nostram constitutionem vestro corroboratis præcepto, et hanc firmetis rogo. Si quis vero episcopus aut aliqua magna vel parva persona bona ipsius ecclesiæ diminuere aut devastare, vel aliquod tributum exigere præsumpserit, anathematis vinculo ex parte S. Mariæ et sanctorum apostolorum Petri et Pauli, et omnium electorum Dei et nostra, nisi resipuerit, alligatum se sciat, et cum Juda proditore Domini in æternum damnatum. Hoc quoque ut firmiter habeatur, manu nostra subter firmavimus, et nostro sigillo signavimus.

Silvester..... episcopus et sanctæ Mariæ virginis Dei genitricis manu propria corroboravimus.

Imperatoris Ottonis signum.

Scriptum per manus Petri scriptoris sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

Confirmatum per manus Gregorii chartarii sanctæ apostolicæ sedis.

Actum hoc Romæ, anno Dominicæ incarnationis millesimo primo, indictione tertiadecima, anno vero pontificatus Silvestri universalis papæ quarto.

Sigillum plumbeum appensum.